

UNITÁRIUS ÉLETT

V. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

1951 JÚNIUS HÓ

Én azt vélem, hogy az a vallás tarthat számot a művelt világ kezdeményezésére, amely az általános kereszténységben gyökerezve ezidőszert legtisztítottabb... az unitárius vagy mondjuk nevén: az unitáriusok vallása. Brassai.

„A JÓ PÁSZTOR“

Aki tudni akarja, hogy milyen az eszményi lelkipásztor, olvassa el János Ev. X. rész 1—10. verseket, ahol Jézus magáról beszél. A jó lelkipásztor nem véletlenül, nem is emberi mesterkedések útján, hanem Isten rendelésére jó a hívek seregéhez. A törvényesség ajtóját a pásztorok Pásztora az igazi „jó Pásztor“ az Úr Jézus nyitja meg előtte. A jó pásztor „a maga juhait nevükön szólítja“, személyesen ismeri hiveit: hiveinek gondját, baját, örömét, bánatát. „A juhok hallgatnak szavára“, mert hangjából az égi Gazdának, a mennyei Atyának hívogató hangja, örök szeretete csendül feléjük. „A jó pásztor életét adja juhaiért“. Tudja, hogy a legnagyobb kitüntetést égi Gazdájától kapta: mint számadóbojtárra az ő gondjaira bízta lelki nyájának egy seregét. Ezért élete se drága, csak a reá bizottakat megtarthassa. A lelkipásztorság nem hivatal, melyet emberek adnak, hanem hivatás, vagy küldetés, melyet Istentől veszünk. Az emberek tenni-valója az, hogy isteni küldetés égi csókját a lelkipásztor homlokán meglássák, szeretettel fogadják, szavára hallgassanak és kövessék. A lelkipásztorság nem kenyérkereset, hanem egy szent szolgálat, melyet akkor is el kell végezni, ha belehalunk. A jó lelkipásztor nem önmagáért, hanem hiveiért él, hogy nekik „életük legyen és bővülködjenek“. A pásztor nem béres. „A béres... elhagyja a juhokat és elfut... ha látja a farkast jöni“. „A jó pásztor életét adja juhaiért“. A lelkipásztor példaképe az a jó Pásztor, ki kereszthalállal pecsételte meg idvezítő szent tanításait: az Úr Jézus. Ő mondá: „én ismerem az Atyát, amiként ismer engem az Atya.“ Jó pásztor tehát csak az lehet, ki ismeri Istent, az, kinek van hite s hitének erejével másokban is hitet ébreszt. A jó pásztor nem hátulról terelgeti nyáját, bottal veregetvén hátát, hanem, előttük megy és úgy vezérli őket kies mezők felé. A legszébb prédikáció a jó példaadás.

A reformáció egyik nagy vezére ezt mondja: „A nyáj megtud élni napsugár nélkül, kiállja az aszályt, hideget és meleget, ragadozó vadak pusztítását, ha jó pásztora van; viszont széttűlik, elpusztul, ha „rossz pásztora van“. Az unitárius hívek seregének sorsa a lelkipásztor kezében van. Megrendülők a felelősség felelmetes súlya és nagysága alatt.

Dr. Csiki Gábor

ÁHITAT

„Tudom, kinek hittem.“

Timotheusnak, legkedvesebb tanítványának írta Pál apostol: „Tudom, kinek hittem és bizonyos vagyok benne, hogy az én nála letett kincsemet megtudja őrizni ama napra“. Akkor történt az, amikor az őt a szent szolgálaton maga mellé állította az evangélium fáklyáját kezébe adta és mint „szeretett fiát“ állhatatosságra intette. Lásd: nem tévedtem, amikor Istenben hittem. Iránta való hűségem nem volt hiábavaló. Szeretett fiam, — légy te is Jézus Krisztus hű vitéze, Istenben csalódnál te se fogsz soha.

Istenről én is vallást teszek s mikor azt teszem, nem tévedek. Tudom, kiben hiszek. Tudom, hogy Isten kiben hiszek, van. Találkozom vele lelkem legszentebb élményeiben, Ő az én számomra éppen olyan tényleges valóság, mint lábam alatt a föld s fejem fölött a nap és az a tény, hogy én vagyok. Sőt, számomra Ő az egyetlen kétségtelen valóság. Hiszen ennek a világnak is, amelybe valahogy — magam se tudom hogyan, — beleszülettem, a földnek, az égnek, emberek, madarak, bogarak születésének és halálának is, saját lételemnek, szívem dobogásának is más magyarázatát adni nem tudom, mint ezt: Istentől van minden.

Tudom, hogy Isten, kiben hiszek az én Atyám. Így aztán soha el nem csüggedek, kétségbe nem esem. Tervét, mellyel sorsomat irányítja, nem ismerem. „Mert én tudom az én gondolataimat, melyeket én feleletek gondolok — azt mondja az Úr; békességnek és nem háboruságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjunk néktek“. Csak Isten tudja minek miért kell velem történnie. Én csak annyit tudok s nekem az is elég. Az t. i., hogy az én gondviselő Atyám, és Ő még a rosszat is javamra fordítja. Nem tudom, hogy mit hoz számomra a jövő, azt azonban tudom, hogy sorsom az Ő kezében van. Az eget se lehet mindig felhőtlennek látni az én életem se lehet gond és baj nélkül való. Tudom, hogy a bajokhoz lelki erőt is ad: megtanít hinni, imádkozni, szívárványt látni, bajok fölött diadalmaskodni.

Tudom, hogy Isten, kiben hiszek igazságos Isten, ki úgy szabta meg a világ menetét, hogy jók és igazak jutalmukat vegyék.

Tudom, hogy Isten, kiben hiszek a békeesség Istene. Bármilyen titokzatosak világot kormányzó tervei, az egészen bizonyos, hogy Ő békességet akar a földön az emberek között. Így aztán azok, akik háborút akarnak, Isten ellen vétkeznek még akkor is, ha az Ő nevében megkeresztelkedtek és naponta hét Miatyánkot mondanak. Hű vitézei akkor is, ha meg nem keresztelkednek.

„Tudom, kinek hittem“. Tudom, kiben hiszek...

Legyen áldott szent neved jó Atyám, hogy hinni és imádkozni tanítottál. Legyen áldott szent neved, hogy földi boldogságomról és mennyei üdvösségemről kegyelmesen gondoskodtál. Legyen áldott szent neved az idvezítő hitért, szereteteimmel együtt a Te gondviselésed szárnyai alatt vagyok és a Te tudtod nélkül még egy hajszál se görbülhet meg fejemen. Legyen áldott a Te szent neved a boldog bizonyosságért, hogy „sem halál, sem élet, sem jelenvalók, sem elkövetkezendők nem szakíthatnak el engem a Te szerelmedtől.“ Ámen.

Cs. G.

A benső nyugalom

Isten teljesebb megismerése, a tisztultabb és gazdagabb élet elnyerése végett járnunk kell a tisztelet ösvényén és a belső lelki tevékenység útján — mondottuk e lap januári és márciusi számában. Kifejezésre juttattuk: miként fejleszthetjük ki magunkban a tisztelet érzését, illetve hogyan kell tevékenykednünk lelki vonatkozásban. A benső lelki tevékenység fontosságáról szólva megállapítottuk, hogy engednünk kell átrengegni lelkünkön a külső világ eseményeit, mondanivalóit, benyomásait s azokat magunkban fel kell dolgoznunk, majd pedig ki kell árasztanunk. Igen ám, de nem mindig vagyunk képesek arra, hogy a külső világ benyomásait szelektáljuk, megválogassuk értékük szempontjából. Hogy ezt a szelektálást megtehessek, egy igen fontos követelménynek kell eleget tennünk, melyet így foglalhatok szavakba: teremtsd meg magadnak a belső nyugalmat és tanuld meg az ilyen pillanatokban a lényegest a lényegtelenről, az értékest az értéktelenről, a jót a rossztól, az igazat a hamistól megkülönböztetni. Ennek elérésére is képes az ember. Ezt sem lehet elméleti tanulással elérni; a gyakorlati életben kell megpróbálni és eredményre jutni. A belső nyugalom elérése érdekében nem kell tartósan kiszakítanunk magunkat a mindennapi élet zajlásából, kötelességeiből. Csupán biztosítanunk kell magunknak naponta egy-egy csendes pillanatot, amikor magunkba szállunk. Ez alatt a rövidke idő alatt erős akarattal úgy kell megvizsgálnunk saját bensőnket, lelkünk tartalmát, örömeinket és szenvedéseinket, gondjainkat, tapasztalatainkat, tetteinket, mintha azok nem is a mi érzéseink, vagy tetteink volnának, hanem egy rajtunk kívül álló emberé. Mindezt azért, hogy tárgyilagosan tudjunk ítélni. Így kell cselekednünk, mert különben önvizsgálatunk, önértékelésünk hamis lesz. Képzeld csak el pl.: hogy ha engem egy súlyos csapás ér, az mindenekelőtt nekem fáj a legjobban, felebarátom legjobb esetben részvétet érez irányomban. Vagy ha valami öröm ér, azt én érzem a legjobban, felebarátom kevésbé. Hogy a csapás súlyát és az öröm érzését kellő módon tudjam értékelni, szükséges, hogy úgy szemléljem azokat, mintha rajtam kívül álló emberen estek volna meg. Megfelelő belső erővel tárgyilagosan kell szemlélünk magunkat. Ha ezt elérjük, saját élményeink, fájdalmaink, örömeink, tetteink egészen más megvilágításba kerülnek, mint azelőtt voltak. Minden a maga helyére kerül. A lényegtelen eltűnik, a lényeges kiemelkedik.

Miért kell így cselekednünk? Azért, hogy a külső világ szavát megértsük s belső világunk ismeretére eljussunk. Így feltárul előttünk az egész világegyetem s benne mi magunk s rádöbbenünk, hogy mi magunk kicsinyített másai vagyunk a nagy univerzumnak mint önálló személyiségek. Ha ezt az utat járjuk, feltárul előttünk egy teljesebb, egy addig még kevésbé ismert, sok tekintetben titokzatos világ, mely most már érthető nyelven szól hozzánk. Ezen az úton haladva kitarulkozik előttünk a nagy mindenség s benne mi magunk, kinyílnak addig csukva tartott kapui s mi részesei vagyunk a legesodálatosabb látványnak: meglátjuk magát az örökkévaló, a mindeneket teremtő jóságos Istent. Meglátjuk önmagunkban és a külső világban egyaránt — képességeink mértéke szerint.

BENCZE MÁRTON.

A debreceni unitárius asszonyok felhívása.

Kedves Unitárius Nőtestvéreink!

Szeretettel üdvözlünk és szíves tudomásotokra kívánjuk hozni, hogy mi, a debreceni unitárius „Bibliakör“ asszonyai — szövethulladékaikat összegyűjtve — szörvényainkből is bekérve, azokból ajánlkozásra alkalmas, igen szép tárgyakat varrtunk.

Boldogok lennénk, ha nemes törekvésünket megértenétek és szíves támogatástokkal segítségünkre jönnétek.

Tárgyaink: 1. Kézzel festett selyem doboz 20.—, 2. Túpárna 10.—, 3. Baba 20—50.—, 4. Járó és álló nyúl 10.— forint.

Hittestvéri szeretettel:

Debreceni Unitárius Bibliakör Asszonyai.

Válasz dr Szabó Istvánnak

Az Unitárius Élet március 15-iki számában egy elmélkedés jelent meg Dr. Szabó István hittestvérünk neve alatt „Néhány szó Jézus emberségéről“ címen. A cikk írója vallásos érzéssel ír a kérdésről, de — és ez a „de“ adja kezembe a tollat — hitvallása annyira egyéni vélemény s annyira ellenkezik unitárius felfogásunkkal, hogy akkor, amikor egyetlen unitárius egyházi lapunkban adja le közlését, nem tudom elhallgatni ennek a megnyilatkozásnak súlyos hibáját — az unitárius szellem teljes hiányát. Már az elején meghökkent, mikor kijelenti Jézusról, hogy „emberi és földi fogalmak korlátai közé szorítva azt mondjuk, hogy ember volt. De sietek hozzátenni, hogy e kijelentésünkkel felette veszélyes területre léptünk.“

Veszélyes területre léptünk, mikor kijelentjük, hogy Jézus ember volt? Ezzel unitárius vallásunk alaptételét tesszük kérdésessé: az **Egyisten hitet**. Nem mondja ki ugyan a nagy szót, de sejteti, példákkal igyekszik bizonyítani, mintegy rávezetni, hogy Jézus több volt, mint ember, sőt még a tökéletes ember jelzője is kevés számára, természetfölötti erőket tulajdonít neki s megkérdi: „melyik ember volt erre képes Jézus előtt?“

Hát lássuk ezeket az általa felsorakoztatott természetfölötti erőket Jézusnál. „Egyszerű embereket gyűjtött maga köré s nem kételkedett abban, hogy tanítványai teljesíteni tudják hivatásukat... Miképpen lehetséges ez? — kérdezi. Továbbá: ... „tudta, hogy ő maga birtokában van annak az erőnek, amely meg tudja világosítani a tanítványok értelmét. Ki volt erre képes Jézus előtt?“

Felelem: Jézus előtt és után is minden nagy szellemnek voltak tanítványai, követői, sokszor fanatikus hívei, akikre a nagy szellem ezt az átforgató, jobban mondva lélekformáló hatást tudta gyakorolni. Jézus előtt évszázadokkal, sőt évezredekkel is kínai és hindu bölcsek éppen úgy megtalálták a maguk követőit, mint Jézus. És azoknak a népeknek ma is ezek a tanítások a tiszteletük tárgyai, mint nekünk Jézus tanításai. Ehhez nem kellett természetfölötti erő, csak az átlagnál, mondjuk kora műveltségénél nagyobb értelemmel megáldott ember. Ilyen pedig volt a történelem folyamán nem egy, anélkül, hogy istenítésig túlozták volna el jelentőségüket.

Másik kifogás alá eshető kijelentése cikkírónak a Jézus csodatételeiről tett vallomása. Cikkíró mélységes meggyőződéssel hiszi, hogy ezek a csodatételek az evangéliumban leírt módon megtörténtek. Hát ez privát ügy. Egy azonban bizonyos: **nem ismeri Jézus alakjának igazi jelentőségét, aki a csodákban látja Jézus nagyságát**. Jézust nem a csodák tették naggyá, hanem azok a halhatatlan eszméi, örök igazsága, erkölcsi tanításai, amelyek ma, majdnem kétezer év után is, időtállóak, amiket azóta sem tudott eddig senki fölülmúlni... Istennek számunkra megalkotott igaz képe, nagy ajándéka, hogy a haragvó, büntető Isten helyett a szerető, megbocsátó Istent adta nekünk... csodánál többet érő példák ezek Jézus rendkívüli, kivételes emberi nagyságáról.

És most lássuk ezeket a csodákat. Bizonyos, hogy a Bibliának ezek a cikkíró gondolkozóba ejtő részei a kétezer év előtti műveltségi fokon álló ember számára problémák lehettek. Mert mi a csoda? Amit az ember józan ésszel, emberi értelemmel, meglévő ismereteivel nem tud megmagyarázni. A kétezer év előtti ember előtt tehát sok dolog csoda volt — éppen alacsony műveltségi foka miatt — ami ma már nem csoda. Hogy Jézus betegeket gyógyított keze érintésével, szuggeráló szavaival, az, annak a kornak emberei előtt lehetett csoda, de ma már tudjuk — ellentétben a cikkíró állításával —, hogy igenis, a tudomány máris ismeri, sőt nevet is tud adni ezeknek a jelenségeknek — szuggeráció, autoszugeszció, hipnózis, stb. — amit az orvostudományban már sikerrel is alkalmaznak (Bernheim, Charcot, Pilcz, Krafft-Ebbing, hogy csak a nevesebbeket említsem). Érthető, ha Jézus korának primitív műveltségű embere csodát látott ezekben a számára érhetetlen jelenségekben. De nem értem meg cikkírónak azt a kérdését —

miután Jézus „csodatételei“ előtt leróttá elismeréét. Melyik ember volna még erre képes?

Amint már tudjuk, csoda nincs. Attól a perctől kezdve nem történt csoda, amelyiktől kezdve nem hittek már benne. De nem is ebben áll a kérdés veszélyessége, hanem a hangsúlyban, hogy melyik ember volna erre képes? Ebben már burkoltan benne van, hogy ember aligha volna erre képes... gondolkozzál hittestvérem, hogy ezt ember megtehetette-e? S ha rájössz, hogy nem, sőt a tökéletes ember sem elég ennek a csodának az előidézésére, akkor már csak egy lépés, hogy ezt csakis embernél több... vagyis: Isten tehetze! ...

Hát ez ellen a célzatos beállítás ellen, ami unitárius lapban jelent meg, tiltakozom a felvilágosodott unitárius gondolkozás nevében. Jézus emberként született, élt, szenvedett és halt meg. Isten mindenható, örökkévaló, nem születik és nem hal meg. Tehát nyilvánvaló minden egyéb argumentum nélkül is, hogy személye és élete nem fedti az Isten fogalmát.

Ha a cikkíró lelki beállítottságának jobban megfelel a misztikum, mint a racionális gondolkozás, ezt, mint magánvéleményt, tisztelettel tudomásul veszem. Mindenki higgye azt, ami boldoggá teszi. De csak addig tisztelem, amíg megmarad magánvéleménynek. De ha az kikívánkozik belőle, mint megtalált igazság, ami teret kér a megnyilatkozásra, akkor azt olyan területen alkalmazza, amelyik ennek a retrograd felfogásnak talaja lehet. Csak nem az unitárius szellem és gondolkozás kifejezésére hivatott és elkötelezett Unitárius Élet hasábjain.

Elhallgatom egyéb kifogásaimat, hogy elmondhassam azt is, amiben egyetérthetünk vele. Zárószavaiban ugyanis ezt mondja: „Én nem nevezem semminek, csak lehajtom fáradt fejemet kezeire s kimondhatatlanul szeretem...“ Ezeket az utolsó szavakat mi is vele mondhatjuk. Szerethetjük mi is mindnyájan kimondhatatlanul, de nem azért mert Isten, nem a csodatételeiért, hanem azért, hogy személyével, életével, példaadásával megmutatta nekünk — a tökéletes emberideált.

GYALLAY-PAP DOMOKOSNÉ.

*

* Mind Dr. Szabó István cikke, mind a fenti közlemény, nem egyezik ugyan a mi álláspontunkkal — az unitárius hagyományoknak megfelelően, az egyéni véleménynyilvánítás tiszteletbentartásának elve alapján azonban készséggel adunk helyet a fenti — egyébként értékes — megállapításoknak is.

özv. Józán Miklósné

néhai nagynevű püspökünk hitvestársa Budapesten elhunyt. A nemeslelkű élettárs, önfeláldozó édesanya, az igazi nagyasszony mintaképe volt. Egyháztársadalmi életünkben is annak idején tevékeny résztvevő mint az egykori Nőszövetség elnöke. Gyöngéd, szelíd, halkszavú egyéniségéből áradt a jóság és sugárzott a szeretet mindazokra, akik áldott lényének valaha közelébe jutottak. E nemes erényeinek hatása tükröződött abban a széleskörű, mélységes részvételben is, amellyel egyházunk társadalmi a Farkasréti temetőben utolsó útjára kísérte. A gyászszertartást Dr. Csiki Gábor esperes, püspöki helynök végezte, aki megindítóan szép, gondolatokban gazdag beszédben vett búcsút egyházunk nevében a drága halottól. A sírnál Szolga Ferenc lelkész tartott őszinte érzésektől áthatott, megleghangu búcsúbeszédet. Pihenése legyen csöndes, megsomorodott szívű gyermekeivel, unokáival maradjon az Úr vigasztaló kegyelme.

Halálozások. Jakab C. Áronné Kósa Szeréna Kocsordon elhunyt. Jakab C. László ottani egyházközségünk pénztárosa édesanyját gyászolja az elhunytban. — Kerekes Ferencné Ungvári Róza, Kerekes Ferenc debreceni egyházközségi pénztáros felesége Debrecenben elhunyt. — Székely Tihámér unitárius lelkész fia Ujszékelen (Erdély) meghalt. — Áldott emléküket kegyelettel őrizzük!

Lengyel unitárius testvéreink üzenete

Az „Unitárius Élet“ szerkesztősége a napokban a Lengyel Demokratikus Köztársaságból, Krakóból az alábbi megindító sorokat kapta:

Drága Hittestvéreink!

Szívből köszönjük az „Unitárius Élet“-et. Idáig senkisé nem tudta olvasni közülünk, mert nem értette a magyar szót. Végre akadt egy hittestvéünk, aki felnevelkedett Magyarországon és magyar iskolába járt, nagy örömmel elolvasta az eddig haszon nélkül fekvő lapokat és megmagyarázta a cikkeket. Sikora János iparosmester. Címe: Wopienica 71 poviat Bielska, Silésia. Most elnökhelyettes a krakkói unitárius eklézsiában.

Mi Lengyelországban nem sokan vagyunk, de mégis Isten segédelméből vagyunk és dolgozunk. Emlegetjük őseinket, vallási szeretettel emlegetjük testvéreinket Magyarországon és Erdélyben. Hálás emlékezetben tartjuk magyar testvéreinket, akik az 1660-ik évben igazi felebaráti szeretettel maguk közé fogadták a szerencsétlen lengyel unitárius exulánsokat.

Én még szívesen visszaemlékezem, mikor 1937-ben találkoztam Oxfordban néhány magyar unitárius tudóssal, akiket soraimmal is szívesen üdvözlök. Bár testileg messze vagyunk egymástól, de szívvel és lélekkel együtt vagyunk, együtt imádkozunk. Igaz testvéri szeretettel üdvözljük magyar hittestvéreinket és kérjük a jó Istent, hogy áldja meg az igaz keresztény munkájukat.

A krakkói lengyel testvérek.

GRYZC KAROL SMILOVSZKI, lelkész.

*

A levélhez fűzött sorokból — amelyet több lengyel testvérünk írt alá — megtudjuk azt is: kilátás van arra, hogy Varsóban rövidesen leányegyházközség alapítására kerül sor.

Ezúton is őszinte érzéstől áthatott meleg üdvözlőtünköt és köszönetünket küldjük lengyel unitárius testvéreinknek ezekért a megható sorokért, remélve, hogy egymáshoz való kapcsolatunkat a jövőben még szorosabbra fogjuk fűzni.

Unitárius szellem

A múlt század utolsó s a jelen század első évtizedeiben hírneves politikus és páratlan hatású népszónok volt Barabás Béla. Aradon született, de apja Háromszékről telepedett ki a szabadságharc tizenhárom vértanújának emlékezetét őrző szép városba.

Barabás Béla katolikus volt, apja kívánságára azonban a felsőbb gimnáziumi osztályokat a mi kolozsvári kollégiumunkban végezte. 1929-ben érdekes emlékirat jelent meg tőle, amelyben nagy szeretettel emlékszik meg unitárius kapcsolatairól. Diákéveiről többek közt ezeket mondja:

— Az apám előzőleg levélben érdeklődött, hogy milyen feltételek mellett vesznek fel, amelyre Benzédi Gergely igazgató sajátkezűleg biztatóan válaszolt. A beiratkozás utolsó napján érkeztem meg ebbe a nagy és szép városba, ahol sohasem jártam. Az igazgató, aki különben zord ember volt, székely származásomra tekintettel nemcsak fölvevett a nyolcadik osztályba, de helyet is juttatott a nagy kollégiumi épületben bennlakónak.

Mondhatom, hogy az a nagy magyar szellem, az a figyelmes bánásmód s az a könnyű tanítási módszer, amely az unitáriusok ősrégi kollégiumának falai közt s a tanítási termekben uralkodott, engem nemcsak meghatott, de mintegy fölrazott eddig közömbös gondolkodásomból s az én fiatal lelkem, ott, abban a barátságos légkörben mintegy önmagára talált s a rossz és gyenge tanulóból egyszerre jó diák vált belőlem. Olyan könnyedén, úgyszólván játszva ment a tanulás, mert nemcsak a gyakorlott tanárok bánásmódja, de a tanuló társak között élő baráti és bajtársi viszony mintegy nemes versenyre keltették szorgalmunkat, igyekezetünket.

Ezzel a meleg rokonérzéssel írja a kollégiumi élet akkori folyását. Büszkén jegyzi föl, hogy 1926-ban az unitáriusok őt kérték fel a vendiák találkozó díszszónokának.

GYALLAY DOMOKOS

H I R E K

Allami Egyházügyi Hivatal felállítását rendelte el az 1951. évi I. törvénycikk. Az állam és a vallásfelekezetek közötti ügyek intézése így különösen az egyes vallásfelekezetekkel kötött egyezmények és megállapodások végrehajtása és a vallásfelekezetek állami támogatása tartozik többek között a Hivatal hatásköréhez. Az iskolai vallásoktatás tanulmányi felügyelete a Közoktatásügyi Miniszter és közoktatásügyi szervek feladata.

A Népköztársaság Minisztertanácsa az Allami Egyházügyi Hivatal elnökévé Kossa Istvánt nevezte ki. Dr. Csiki Gábor esperes, püspöki helynök, Dr. Gálfalvi István főgondnok és Pethő István egyházköri főjegyző tisztelgő látogatáson jelentek meg Kossa István elnöknel, akivel egyházunk időszerű kérdéseiről hosszabb megbeszélést folytattak.

Az Allami Egyházügyi Hivatal elnökét lapunk nevében is tisztelettel üdvözljük.

A tavaszi szokásos Esperesi Vizsgálószer során Budapest, Debrecen, Duna-Tiszaközi Szórvány Egyházközség, Dunapataj, Füzesgyarmat, Hódmezővásárhely, Kocsord, Pestszentlőrinc és Polgárdi egyházközségeket látogatta meg Dr. Csiki Gábor esperes, püspöki helynök és Pethő István egyházköri főjegyző. A vidéki gyülekezetekben a szokásos közgyűléseken és istentiszteleteken kívül gyülekezeti összejövetelek is voltak, amelyek során Dr. Csiki Gábor és Pethő István tartottak áhitatot. Az áhitatot követő műsoron Kocsordon Jakab Vali és Bakos Ilonka versekkel szerepeltek, utóbbi saját költeményeit adta elő nagy sikerrel. Füzesgyarmaton Ungi Ilona szavalt, Debrecenben Boér Margit és Pap Éva gyönyörködtették a szépszámú közönséget szavallataikkal. A műsoros est során vetített-képes előadás keretében bemutatásra kerültek az erdélyi és magyarországi unitárius templomok is.

Az Országos Béketanács jelentése szerint eddig több mint 7 millió aláírás követeli hazánkban is a nagyhatalmak között a békeegyezmény mielőbbi megkötését.

Ezzel a magyar dolgozó nép is a maga részéről a jelentőségéhez mért nyomatékot adott ennek a világszerte napról-napra szélesebb arányokban kibontakozó mozgalomnak.

Unitárius vallásos félórát közvetít a rádió július 8-án reggel 9 órakor, július 22-én 9.30 órakor és augusztus 19-én 9.30 órakor pedig rádiós istentisztelet közvetítésére kerül sor.

Buzogány Kálmán debreceni lelkészt választotta meg budapesti egyházközségünk a Barabás István nyugalombavonulásával megüresedett lelképásztori állásra. — Buzogány afia lelkészkarunk legidősebb, érdemes tagja, aki Erdélyben is, jelenlegi állomáshelyén is, különösen szórványokban igen figyelemreméltó missziós szolgálatot végzett. Budapesti működésére Isten gazdag áldását kérjük.

Bensőséges egyházi ünnepség keretében ünnepelte Ágoston János hódmezővásárhelyi presbiter afia és felesége, Sallai Rozália házasságkötésük 40 éves évfordulóját. Ez alkalomból házi áhitatot tartottak, melynek keretében R. Filep Imre lelkész megáldotta hitben gazdag életű testvéreinket. Mi is Istennek áldását kérjük életükre.

Kisgyörgy Lajos pestszentlőrinci afia és felesége házasságát tizenkettedik gyermekkel áldotta meg az Ur. A keresztelési szertartást esperesi vizsgálószerk alkalmából tartott istentisztelet után Dr. Csiki Gábor esperes, püspöki helynök végezte. Az újszülött a keresztségben István nevet nyerte. Isten áldását kérjük az újszülöttre és a boldog szülőkre.

A koreai harcok legsajnálattaméltóbb szenvedő részesei: a koreai gyermekek sorsa iránt megindító módon nyilvánult meg a nemzetközi szolidaritás érzése hazánkban is.

A Magyar Nők Demokratikus Szövetsége országos gyűjtési akciót indított a koreai gyermekek megsegítése érdekében. Lapunk olvasói — mint minden igaz ügy támogatásából — ebből a nemes mozgalomból is kiveszik méltó részüket.

Lapunk papírtakarékossági szempontból felsőbb rendelkezés folytán ezentúl negyedévenként jelenik meg. Egyházköri Tanácsunk a lap előfizetési díját a jövőre évi hat forintban állapította meg. A Tanács egyben elhatározta, hogy azoknak az előfizetőknek, kik folyó évre a régi előfizetési díjat, vagyis 12 forintot teljes összegében kifizették — amennyiben úgy kívánják — a fölös összeget a jövő évi előfizetési díjba beszámíttatja. Ezúton is felhívjuk kedves előfizetőinket, szíveskedjenek velünk közölni, hogy az esetleges túlfizetést a jövő évi előfizetési díjba kívánják-e beszámíttatni, avagy a mutatkozó túlfizetésnek más célú felhasználása iránt óhajtanak rendelkezni.

Atyafiságos szeretettel kérjük egyben kedves olvasóinkat, támogassák az „Unitárius Életet” jövőben is, hogy egyetlen unitárius lapunkat akadálytalanul megjelentethessük.

Gyülekezeti összejövetelek. A Koháry-utcai gyülekezeti teremben Szolga Ferenc az Anyák napjával kapcsolatban tartott nagyhatású, mély gondolatokkal tele evangélizációt, majd Gyallay Domokos székely unitárius vonatkozású szabadelőadást tartott a tőle megszokott derűs modorban. Sz. Tompa Márta művészi szavallatával szinte önmagát múlta felül ez alkalommal. C. Kovács Ilona kiforrott, egyéni szavallásmódja mindig műélvezet a hallgatóságának. Az énekszámok szintén nagy sikert aráltak. S. Leonhardt Ilona hatásos énekszámait sok tapsot kaptak. K. Berei Mária nemes hanganyaga, jó iskolája szépen érvényesült az előadott énekszámokban. Egyed Balázs gazdag, tömör hangja már több ízben gyönyörködtette unitárius közönségünket ez alkalommal szintén élmény volt szép énekeket hallani. Borbély Pál zeneszerző saját szerzeményű dalait adta elő, a közönség nagy tetszése mellett. GY. D.-NÉ.

Pestszentlőrincen a gyülekezeti összejövetel során Dr. Csiki Gábor esperes, püspöki helynök tartott magasszárnyalású evangélizációt. Az ezt követő műsor keretében Gyallay Domokos, a kiváló író elevenített fel nagy hatást kiváltó humoros epizódokat diákköri emlékeiből, Sz. Tompa Márta drámai erővel előadott szavallata után Pethő István, a gyülekezet lelképásztora emlékezett meg meleg szavakkal a gyülekezet 15 éves jubileumáról.

Az Unitárius Misszióházban minden hónap első és negyedik vasárnapján tartanak gyülekezeti összejövetelt. A legutóbbi összejövetelen Huszti János lelkész tartott mély tartalmu evangélizációt. Balogh Éva művészi szavallata után Bencze Márton és Barabás Gábor „Beszélgetés Domokossal” párbeszédben elmélkedtek a mozgó és rögzített ünnepekről. A Bencze Márton tollából származó, rendkívül érzékeltető és az egyes vallási kérdéseket népszerű formában megelevenítő párbeszéd — miként az előző összejöveteleken előadott hasonló jellegű párbeszéddek is —, igen nagy hatást váltottak ki. Örömmel várjuk a folytatását. Czirmay Erzsébet Czirmay György orgonakíséretével előadott szép énekszáma és gyülekezeti énekegyüttése zárta be a jól sikerült összejövetelt.

Lelkész fiait ismételten felhívjuk, hogy egyházközségük eseményeiről szóló tudósításaikat szeptember ötödikéig juttassák el hozzánk.

Kedves olvasóink figyelmét felhívjuk arra, hogy lapunkra vonatkozó minden kérésükkel közvetlenül a szerkesztőséghez kell fordulni (IX., Hőgyes E. u. 3. Távbeszélő: 183 186.)

UNITÁRIUS ÉLET
Laptulajdonos a Magyarországi Unitárius Egyházkör.
Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Csiki Gábor.
Évi előfizetési díja: 6 forint.
Budapest, IX., Hőgyes Endre-utca 3.
Táv. : 183—186.
Nyomta: Uttörő-nyomda. Bpest. F. v.: Becker Géza.

Dr. Kádár Imre
H. XIV. Abonyi u. 23.
/Tiszteltelnök/